

ŚŚ. Cyryl i Metody



Poniższy fragment opisu misyjnej działalności Cyryla i Metodego pochodzi z tzw. „*Żywota św. Metodego*”. To anonimowa relacja, która została spisana krótko po śmierci Metodego (885 r.) w języku staro-cerkiewno-słowiańskim.

„Zdarzyło się podówczas, iż Rościsław, książę słowiański, ze Świętopelkiem wyprawili poselstwo z Moraw do cesarza Michała mówiąc tak: „Oto z łaski bożej zdrowi jesteśmy; i przybyli do nas liczni nauczyciele chrześcijańscy z Włoch, i z Grecji, i z Niemiec, a uczą nas rozmaicie. My, Słowianie, ludzie prości, nie mamy nikogo, co by nam objawił prawdę, rozumiał ją wykładając. Dobrze więc będzie, władco, jeśli nam przyslesz takiego męża, który by nas we wszelkiej prawdzie oświecił”. Wtedy cesarz rzekł do Konstantyna filozofa: „Słyszysz li filozofie, słowa te. Otóż dam ci dary mnogie, weź z sobą brata swego, ihumena Metodego, i idź. Jesteście bowiem Tesalończykami, a wszyscy Tesalończykowie czysto po słowiańsku mówią”. Wtedy nie śmieli sprzeciwić się Bogu i cesarzowi (...). Otóż usłyszawszy ważną mowę tę, udali się na modlitwę z innymi, którzy jednako myśleli jak i oni. Tu objawił Bóg filozofowi słowiańskie pismo. I wnet nakreśliwszy głoski i mowę ułożywszy, ruszył w drogę, wzięwszy Metodego. Ten zaś począł (...) służyć filozofowi, i nauczać z nim. Z gdy trzy lata minęły, wrócili się z Moraw, zostawiwszy tam uczniów.”

Wiek V-XV w źródłach. Wybór tekstów źródłowych z propozycjami metodycznymi dla nauczycieli historii i studentów. Oprac. M. Sobańska-Bondaruk, S.B. Lenard, Warszawa 1997, s. 91

Tekst pisany glagolicą

